

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: D. O., bytem O., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 17.10.2016 proti rozhodnutí žalované ze dne 6.9.2016 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 6.9.2016 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 11.5.2016 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou *žalobou ze dne 17.10.2016* s následně připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobkyně domáhala *přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 6.9.2016 č.j. X*, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 11.5.2016, kterým jí přiznala od 15.3.2016 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 6.528,- Kč měsíčně dle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o *důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Rokycany ze dne 14.4.2016 je invalidní pro invaliditu prvního stupně, když pokles její pracovní schopnosti činil 45%. V odůvodnění *rozhodnutí ze dne 6.9.2016* žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě z jednání ze dne 18.8.2016 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že *žalobkyně je invalidní pro invaliditu prvního stupně* dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, přičemž jeho rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené

v kapitole II., odd. A, položce 1c) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., *o posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje procentní míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 35-45%, kdy s ohledem na další zdravotní postižení byla zvolena horní hranice vymezeného rozpětí, tj. 45%, která nebyla ve smyslu § 3 citované vyhlášky změněna, proto nebylo námitkám žalobkyně požadující třetí stupeň invalidity vyhověno.

Žalobkyně v žalobě vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, když podle ní její zdravotní stav, který stručně popsala, odpovídá invaliditě třetího stupně a byl tedy i v řízení o podaných námitkách nedostatečně posouzen, když navíc nebylo přihlédnuto k dalším diagnózám, proto požadovala nové posouzení zdravotního stavu a i zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Rokycany vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 14.4.2016 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 18.8.2016 soud zjistil, že žalobkyně byla uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II., odd. A, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla zvýšena a datum vzniku invalidity bylo stanoveno dnem 15.3.2016 (*onkologické vyšetření*), platnost posudku: trvale.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 13.12.2016 důkaz posudkem příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**). Dále ze zaslání dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 6.9.2016 bylo žalobkyni doručeno dne 8.9.2016.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., *o organizaci a provádění sociálního zabezpečení*). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – *pracoviště v Plzni o vypracování posudku*, který byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství i žalobkyně *po jednání konaném dne 30.3.2017*. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (6.9.2016) byla žalobkyně invalidní, šlo o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více jak 69%. Komise konstatovala v souladu s doloženou dokumentací a vyšetřením interního specialisty v komisi u žalobkyně dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pracovní schopnost určila rozdílně od OSSZ i námitkového řízení nikoliv Hodgkinovu nemoc, kterou hodnotili výchozím postižením, ale plicní fibrózu sekundární po radiační onkologické léčbě se středně těžkou ventilační poruchou a středně sníženou difúzní kapacitou plic, proto hodnotila procentuální

ztrátu pracovní schopnosti dle kapitoly X, oddílu B, pol. 5b) na horní hranici rozmezí (30-50%, tj. 50%, při zohlednění výchozího postižení s přihlédnutím k provedené splenektomii a dalším postradiačním následkům-erozivní gastritida, porucha motility distálních úseků jícnu s refluxní symptomatikou. Další zdravotní postižení (*bolestivý páteřní syndrom bederní na podkladě degenerativních změn, lehká percepční sluchová porucha s tinnitem, mírná aortální stenóza, kolísavá arteriální hypertenze*) komise zohlednila zvýšením uvedené míry poklesu ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky o 10% na celkových 60 %, což odpovídá invaliditě druhého stupně s datem vzniku 15.3.2016 (*platnost posudku: trvale*). Dále komise uvedla, že žalobkyně není schopna výkonu těžké fyzické práce, práce v nočních směnách, ve výškách, v infekčním a hygienicky závadném prostředí (*prach, chemické výpary, barvy, laky*); je schopna lehké fyzické práce mimo uvedené kontraindikace s možností střídání poloh sed, stoj a méně náročné administrativní činnosti. Závěrem bylo ještě uvedeno, že žádné z doložených onemocnění, jednotlivě, ani následkem procentního navýšení, nenavozuje ztrátu pracovní schopnosti ve výši 70 % odpovídající invaliditě třetího stupně. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 3 odst. 1 vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. *Podmínky pro toto zvýšení byly shledány PK MPSV, jak uvedeno shora.*

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (v této věci stav ke dni 6.9.2016), a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhala přiznání vyššího stupně invalidity s ohledem na její zdravotní stav. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 30.3.2017 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně již od 15.3.2016 invalidní pro invaliditu druhého stupně, nikoli pouze pro invaliditu prvního stupně, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 6.9.2016 i předcházející rozhodnutí ze dne 11.5.2016 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť správní orgán si neopatrili ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV došlo u žalobkyně sice od stejného data ke vzniku invalidity, ale k poklesu míry pracovní schopnosti nikoli pouze o 45%, ale o 60%, tudíž se jednalo o invaliditu druhého nikoli prvního stupně, ale nejednalo se o invaliditu třetího stupně, jak požadovala žalobkyně. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Rokycany a poté na ČSSZ (pokles pracovní schopnosti hodnocen shodně 45%).

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je od 15.3.2016 invalidní pro invaliditu druhého stupně, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. uznání invalidity od uvedeného data dle posudku PK MPSV ze dne 30.3.2017, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 108/2016-57 ze dne 12.6.2017, když rozhodnutí o přiznání vyššího stupně invalidity by byla vydala žalovaná v případě takového zjištění již na základě posouzení OSSZ Rokycany či v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Žalobkyně mající úspěch ve věci však nepožadovala náklady řízení, proto nebyly přiznány žádnému z účastníků.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 12. června 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně